

Begrafenis

Kristine Biermans

Geboren te Turnhout op 18-7-1955
Overleden te Turnhout op 5-7-2010

10 – 07 – 2010

1. **Muziek: gebruikelijke muziek 30 minuten voor aanvang dienst**

2. **Begroeting achteraan de kerk**

3. **Intredemuziek**

4. **Verwelkoming**

Nonkel Jos: Afscheid nemen heeft verschillende betekenissen,
wij willen wie het meest door dit verdriet overmand is,
troosten en bijstaan,
een arm om de schouder leggen en zeggen:
“We delen dit samen.”
Kristine was één van ons.
Zij woonde en werkte hier, zij leefde tussen ons.

De pijn van het afscheid wordt zachter
als we haar ter sprake kunnen brengen.
Laten we daarom alle goede herinneringen
koesteren voor altijd.
Straks zullen we vertellen over wat we samen beleefden,
hoe we haar kenden.

Hier en nu willen we hoop en vertrouwen vinden.
Wij geloven dat Kristine aan een nieuwe tocht is begonnen.
Hoe zwaar het verlies nu ook op ons weegt,
toch willen we haar een goede reis wensen.
In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Amen

5. **Ontsteken van de kaarsen**

Nonkel Jos: Ik ben het licht der wereld.
Wie in Mij gelooft,
wandelt niet in de duisternis,
maar zal het licht van de wereld bezitten.

(aansteken van de paaskaars door Jan)

Nonkel Jos: Het licht onstoken in de paasnacht,
het licht van dood naar leven
brengen we nu bij jou, Kristine.

(licht wordt genomen bij de paaskaars en de kaarsen rondom de
urne worden aangestoken door Hilde, Jef, Bart, Greet en Koen)

Dat het vuur van deze kaarsen,
symbool voor het licht dat doorbreekt in de nacht,
symbool voor het leven dat de dood overwint,

nu mag branden voor Kristine op haar laatste tocht.
Dat het onze ogen opent en ons hart verwarmt.

6. Inleiding

Nonkel Jos:

Kristine zoals je door familie en vrienden
werd aangesproken,
we zijn hier samen
om uw afscheid te vieren:
“VIEREN”
omdat je ons alles toch nog in mooie omstandigheden
kon verlaten.
Al je zorgen zijn voorbij.

Jan

Liefste Kristine,

Toen ik je 23 jaar geleden leerde kennen in Turkije, ben ik zonder het goed te beseffen verliefd geworden op jou. Mijn wens die ik formuleerde toen ik een muntstukje van enkele lira in de wensput in Konya gooide, is in vervulling gegaan. Ik leerde je kennen als een warm iemand waar ik makkelijk mee kon praten en lief en leed wilde mee delen. Toen mijn vader kort daarna stierf was je voor mij een erg grote steun.

Een jaar later trouwden we en verhuisde ik naar Turnhout. Uw appartementje werd enkele jaren later ingeruild voor een huis met een tuintje. We wilden een gezinnetje stichten maar dat is niet gelukt. Het spijt mij nog steeds dat we deze wens niet hebben kunnen waarmaken. Veel hebben we hier nooit over gepraat maar ik weet dat jij dit ook zo aanvoelt.

Toch hebben we al die jaren een erg fijne tijd gehad. We hebben alle twee een job die we graag doen en die ons de middelen gaf om onze dromen waar te maken. Europa was al snel te klein en we verkenden gans de wereld. Van Nieuw-Zeeland tot het Paaseiland, van Patagonië tot de Noordkaap en zowat alles wat er tussen ligt. Reizen is veel meer dan alleen zich verplaatsen, het is ook kennis maken met andere gewoontes en culturen. Overal leer je wel iets, oa. hoe goed wij het hier wel hebben en hoe vele anderen veel minder hebben en toch ook gelukkig kunnen zijn.

Omdat we in Zuid Amerika niet voor gringo wilden aanzien worden, volgden we samen vele jaren Spaanse les.

Luxe hoefde je niet, een klein hotelletje, een leuke camping, het maakte allemaal niet veel uit. Als het maar mooi weer was en we samen weer weg waren. We verkenden niet alleen de cultuur en de natuur maar ook de culinaire specialiteiten zochten we op. En veel van die gerechten kwamen later ook thuis regelmatig op tafel, enkele uren samen kokkerellen was puur ontspanning.

De laatste jaren kwam daar ook nog het vogelen bij, samen opzoek gaan naar zeldzame soorten, dit zowel in ons land als in het buitenland.

Van al die reizen blijven naast een kast vol fotoboeken, dia's en zelfs een website, vooral mooie herinneringen over waarmee we de koude winters overleefden.

Niets doen is iets dat je niet kon, je was steeds met iets bezig, het huishouden, koken, een trui breien, een haakwerkje, een goed boek of wat sudokus oplossen.

Toen ik ruim twee jaar geleden in Madrid met jou naar de hospitaal moest bleek al snel dat er wat meer aan de hand was dan een buikgriepje. Je gaf echter de moed niet op en met je aanstekelijk optimisme en sterke wil ben je snel hersteld van de zware ingreep en de bijhorende chemobehandeling. Na een voor beiden deugddoende lange reis door Argentinië begon je terug te werken in het ziekenhuis en fleurde je weer helemaal op.

Vorig jaar in juli werd je echter terug ziek en begon een lange behandeling met chemo tot februari. Toen al was duidelijk dat de kanker niet bedwongen was. Toch vertrokken we nog op reis naar Costa Rica waar je nog erg hebt genoten van de prachtige natuur, de kleurrijke vogels en de mooie stranden aan de Stille Zuidzee.

De laatste 7 weken bracht je in het ziekenhuis door, eerst in Gasthuisberg waar je nog een experimentele chemobehandeling volgde. Die laatste strohalm mocht echter ook niet baten. De laatste maand verbleef je in het ziekenhuis waar je meer dan 30 jaar werkte.

Vele collega's en vrienden sprongen geregeld even op de kamer binnen en daar had je nog veel deugd aan.

Je droomde de laatste weken vaak van lekker gaan eten en je miste vooral een lekker ijsje, daarom koos ik deze foto van je.

Kristine, bedankt voor al die mooie jaren.

7. Gebed om vergeving

Nonkel Jos

De ene dag kunnen wij leven
met geestdrift en kracht.
De andere dag, zoals vandaag,
blijken wij in onmacht gevangen.
Met de hand op het hart
noemen wij wat ons bedroeft en verscheurt.
Wij proberen op te kijken naar God

en vragen dat dit leed
en dat heel de wereld,
geheeld mag worden en geheiligd.

**Nonkel Jan
Wynants**

Wij hebben elkaar veel meer nodig
dan we laten blijken.
Wij hebben elkaar veel meer te bieden
dan we gewoonlijk geven.
Wij hebben elkaar veel meer te zeggen
dan we meestal uitspreken.
Heer, ontferm U over ons.

Wij kunnen elkaar veel meer troosten
dan we beseffen.

Wij kunnen elkaar veel meer danken
dan we vermoeden.

Wij kunnen elkaar veel meer steunen
dan we tot nu toe deden.

Christus, ontferm U over ons.

Wij zouden elkaar veel meer moeten aanmoedigen
in het goede.

Wij zouden elkaar veel meer moeten bewonderen
in het schone.

Wij zouden elkaar veel meer moeten helpen
in moeilijke momenten.

Heer, ontferm U over ons.

Nonkel Jos

Moge de Barmhartige en liefdevolle God
zich over ons ontfermen, ons omringen met de
bemoediging van zijn vergeving en ons helpen
te komen tot aanvaarding en vrede.

8. Openingsgebed

Nonkel Jos

God, met dit sterven is veel wijsheid en warmte
onherroepelijk uit dit aardse leven verdwenen.
Toch hoort hier ook de verwondering en dank:
blijde verwondering om het beeld dat dit leven nalaat,
dank om alles wat het aan goedheid uitstraalde.

God, wij geloven dat dit einde tevens het begin is
van iets waarvoor menselijke woorden tekort schieten.
We geloven dat nu voor Kristine de tijd is aangebroken
van vrede, de vrede bij U in de eeuwigheid.
Amen.

9. Eerste lezing: Een onbekende boom

**Nonkel Jan
Van Dooren**

Er was eens een boom, een onbekende boom,
ergens langs de waterkant,
en geplant door niemand weet nog wie.
Hij leefde daar breeduit met vele takken.
Hij droeg de forse stem van de wind,
of de doodse stilte van de avondlucht.

's Winters was het leven kaal
en zwiepend op de harde wind,
en met zijn twijgen
als toegeklemden vuisten vol nieuwe beloften,
stond hij maar te wachten tot het lente werd.

Ga je gang, knipoogde dan de voorjaarszon,
en dan kwam hij weer toe
aan zijn oude, groene uitbundigheid:
zijn takken liepen weer uit
en schoten bloesem van ingehouden leven,
een lust voor de ogen!

En als de zomer kwam,
maakte hij een donkere hand gevuld met schaduw,
gratis voor iedereen,
en soms een paraplu tegen de stromende regen.

Zo leefde die boom met al zijn takken jaar in jaar uit,
zijn krachten verbergend en ontplooiend
op en neer in telkens vier seizoenen.

Maar op een zekere dag kwam er een man,
gewapend met een mes.
De takken hielden van louter schrik het ruisen in!
Er was geen ontkomen meer aan:
de mooiste tak werd afgesneden,
en de man nam hem mee naar zijn huis.

Een dode tak,
voorgoed van de stam en uit het leven weggesneden!
Weggevallen uit de schaduw van velen,
onopvallend, en straks natuurlijk vergeten:
Wat is een tak voor een hele boom?

Drie dagen later kwam die man weer terug,
en de boom stond windstil van doodsangst
met al zijn takken:
wie treft vandaag het bittere lot?!

Maar kijk, de man ging zitten aan de voet van de boom,
en blies op de afgesneden tak
die hij zijn blokfluit noemde.
Horen jullie mij? Ik leef!
En meer dan ooit tevoren!
Ik leef! Ik zing! Ik fluit!

(J. Van Opbergen, parabel van de panfluit)

10. Muziek

11. Evangelie: De parabel van de zaaier volgens Marcus

Nonkel Jos Op een dag vertelt Jezus volgend verhaal :

Een zaaier gaat uit om te zaaien.
Een deel van het zaad valt op de weg.
Het zaad kan niet groeien, want de vogels pikken het op.
Het kan geen vrucht dragen.

Een ander deel valt op rotsachtige plaatsen.
Daar groeit het snel op.
Het kan geen vrucht dragen, want er is te weinig aarde.
Als de zon opkomt gaat het kapot van de warmte.
Het verdort.

Een ander deel valt tussen de distels.
De distels laten geen regen of zon door.
De plantjes stikken.
Ze kunnen geen vruchten dragen.

Een ander deel valt in goede grond.
Het groeit en groeit.
Het brengt veel vrucht voor dertig-, zestig-, honderdvoudig.

Jezus voegt eraan toe:
Jullie hebben wel oren om te horen,
maar luisteren jullie wel met jullie hart ?

12. Homilie door Nonkel Jos

13. Voorbeden

Nonkel Jos Laat ons in dit uur van samenzijn,
van hoop en dankbaarheid
bidden tot Onze Vader.

Jan Kristine, 22 jaar hebben we samen lief en leed gedeeld.
je was een goede vrouw voor mij, en ik hoop dat ik ook een goede man
voor je ben geweest.

Laat ons bidden.

Hilde Kristine, je was een goede steun en toeverlaat voor ons moeder.
Regelmatig ging je samen inkopen doen of ging je bij haar langs
voor een babbel of een spelletje kaart.

Laat ons bidden.

Jef Kristine, je was een lieve zus.

Je hield van onze aanwezigheid op de familiefeestjes.
We wisten dat we op je konden rekenen als we je nodig hadden.

Laat ons bidden.

Bart Biermans Kristine als verpleegster zette je je volledig in. Je was heel stipt, maar je had toch het nodige geduld om al je patienten liefdevol te verzorgen.

Laat ons bidden.

Greet Kristine, je was voor ons een voorbeeld van moed.
De manier waarop je je ziekte droeg schiep veel bewondering.
Zelfs tijdens de laatste week heb je nog je examen Spaans afgelegd.

Laat ons bidden.

Koen Kristine, laten we samen bidden voor diegenen die je zijn voorgegaan. We denken hierbij in het bijzonder aan ons vader.

Laat ons bidden.

14. Offerandegang begeleid door muziek

Nonkel Jan Wynants Woorden zijn vaak ontoereikend om uit te drukken wat wij voor anderen willen zijn.
Een gebaar,
een bloem kan soms sterker onze verbondenheid,
ons meeleven weergeven.
Als wij deelnemen aan de offergang
tonen wij ons medeleven
met de familie en onze waardering voor Kristine,
Nadat u hier vooraan
een eerbiedige groet hebt gemaakt bij de urne,
kunt U ook het kruis,
symbool van onze gelovige gemeenschap,
vereren door handoplegging.
Laat dit voor ieder ons een uitnodiging zijn
om ons leven te laten leiden
door Jezus' woorden en daden.
We ontvangen een gedachtenisprentje.
Bewaren we het als een kostbare herinnering aan Kristine,
als een aansporing om haar biddend te blijven gedenken.

15. Gebed over de gaven

Nonkel Jos Heer, God en Vader,
samen met brood en wijn

leggen wij nu in uw handen
de dierbare herinnering aan Kristine,
alles wat haar deugd deed,
alles waarin zij groot was,
alles wat haar verheugde en bedroefde,
al het goede dat van haar is uitgegaan,
alles wat ons nu zo sterk met haar verbonden houdt.
Aanvaard het, God en Vader.
Wil dit leven nu voltooi en tot heelheid brengen.
Laat dit samenzijn vruchtbaar worden,
voedsel en kracht om te herbeginnen.
Amen.

16. Groot dankgebed

Nonkel Jos

God onze Vader,
Wij spreken onze dank uit voor zovele mensen,
die met hun medemens begaan zijn
en zich met hart en ziel inzetten voor elkaar.
Ook Kristine heeft met haar mogelijkheden
het beste van zichzelf gegeven.
In het bijzonder willen wij U danken
voor die ene mens, Jezus,
die voor ons het unieke voorbeeld is geweest
van een goede mens.
Daarom prijzen wij uw naam
met dit oude loflied.

Heilig, heilig, heilig,...

Nu we samen zijn om afscheid te nemen
willen wij het laatste avondmaal
van Jezus met zijn apostelen gedenken.
Hij wist dat dit de laatste keer zou zijn.
Daarom nam Hij tijdens het Joodse paasmaal
brood in zijn handen, zegende het en sprak:

*Neem en eet, ik ben Ikzelf,
dit is mijn lichaam dat voor jullie
en voor alle mensen zal gebroken worden.*

Op het einde van de maaltijd
nam Hij de beker met wijn.
Hij zegende de beker en dankte God,
zijn Vader en zei toen:
*Neem en drink uit deze beker,
maar weet dat dit de beker is
van het nieuwe verbond tussen God
en de mens.
Dit is het beste dat Ik kan wegschenken,
mijn eigen bloed
tot vergeving en bevrijding van het kwade.*

Allen

Samenkomen rond brood en wijn
en rond Jezus' testament,
doet ons stilstaan bij zijn leven,
bij Hem die weldoende rondtrok,
die troost en opbeuring bracht;
doet ons ook stilstaan bij de woorden van hoop:

*'Wie in Mij gelooft zal leven,
ook al is hij gestorven.'*

Nonkel Jos

Samenkomen rond brood en wijn
brengt ons weer levendig voor ogen
hoe Jezus zijn lijden en dood heeft doorstaan,
hoe Hij zijn leven in handen van zijn Vader legde
met de woorden:

'Niet mijn, maar uw wil gebeure.'

Allen

Samenkomen rond brood en wijn
voert ons naar de verrijzenis
en naar de grond van ons bestaan.
Wij herinneren ons aan zijn woorden:

*'Ik ga naar de Vader om u een plaatst te bereiden.
En wees niet bang,
want in het huis van mijn Vader
is er plaats voor velen.'*

Samenkomen rond brood en wijn
vraagt ons te bidden
voor de gemeenschap van gelovigen
en voor de Kerk,
dat ze de plaats bij uitstek moge zijn
waar liefde en leed, vreugde en verdriet
gedeeld en gedragen worden.

Nonkel Jos

Samenkomen rond brood en wijn
nodigt ons uit om te bidden
voor hen die gestorven zijn,
in het bijzonder voor Kristine:
dat God voor haar mag zijn
als een liefhebbende Vader
en een zorgzame Moeder;
dat zijn vertrouwen een antwoord krijgt.

Allen

Samenkomen rond brood en wijn
richt de aandacht op ons eigen leven
en op allen die hier aanwezig zijn.
Dat wij durven geloven dat God
Schepper en Voltooier van dit leven is.
Dat ook wij durven vertrouwen
dat het goede dat Kristine heeft teweeggebracht
en waarvoor wij ons willen blijven inzetten,
bij God niet zal verloren gaan.

Nonkel Jos

Samenkomen rond brood en wijn
verenigt ons in gebed tot de Geest.
Dat wij één van hart en om elkaar bekommerd,
als kinderen van één Vader
met Jezus woorden 'Onze Vader' mogen bidden:

17. Onze Vader

18. Gebed om vrede

Nonkel Jos

Het is niet waar
dat alle uitzicht op de toekomst
ons wordt ontnomen.
God, Gij zijt de toekomst voor ons
en ook voor Kristine.
Geef vrede aan allen die hier samen zijn.
Laat ons hart overstromen van dankbaarheid
en geef ons de kracht
om in vrede verder te leven.

De vrede van de verrezen Heer zij altijd met u.
En met Uw geest.

19. Communie en muziek

20. Bezinningstekst

Heidi

Waar zal je zijn?

In het geheim van de sterren
waar we samen naar kijken
of misschien in het lied van de wind?
En als het lente wordt
in die kwetsbare tint,
van een kortstondige bloesem?

Waar zal je zijn,
als we zwijgzaam van verdriet,
opnieuw je voetstappen horen
en hoe je zachtjes de deur sluit
zoals gewoonlijk.
En toch,
wij vinden je niet.

Misschien heb je
ergens iets achtergelaten,
een briefje, zomaar in een la,
met een voorzichtig bericht.
Dat je er straks wel zal zijn,
omringend op jouw manier,
maar onaantastbaar
voor ziekte en pijn.

Wij zullen je,
net als voorheen,
bij naam noemen.
Alleen wat zachter,
hoewel stilte
zelden zo hard valt.
De dingen staan roerloos
en jouw plaats aan tafel
bleef nimmer zo leeg.

Maar geef een teken.
Knipoog of leg een hand
op een schouder,
wanneer je een ogenblik
met ons meeloopt.
Zo ver kan je nooit van ons weggaan
dat er niets van jou meer zou zijn.

Want dood is niet het laatste.
De liefde is sterker.
Maar weet je,
ze geeft soms ook
zoveel verdriet.

21. Slotgebed

**Nonkel Jan
Van Dooren**

Nu 't rouwrumoer rondom jou is verstomd,
de stoet voorbij is,
de schuifelende voeten,
nu voel ik dat er een diepe stilte komt.
En in die stilte zal ik je opnieuw ontmoeten,
en telkens weer zal ik je ontmoeten.
We zeggen veel te gauw, het is voorbij.
Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was, en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken.
We zullen samen door het stille landschap gaan.
Nu je mijn handen niet meer kunt aanraken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

22. Afscheidsgebed

Koen

Dag lieve zus,

Weet je nog
dat we huizen bouwden in de zandbak of tenten maakten met
afgedankte gordijnen en tafellakens?

Weet je nog
dat we visten naar wasspelden, speelden met de jockary of
rolschaatsen op onze kleine koer?

Weet je nog
dat we speelden met de barbiepoppen en dat je alle meubeltjes had
gemaakt met taartdozen en luciferdoosjes?

Weet je nog
dat je 12 jaar het Graf-uniform hebt moeten dragen? Het witte
kraagje sneed vreselijk in je nek en de rok die je 6 jaar lang moest
dragen werd korter met de jaren.

Weet je nog
dat je luidkeels begon te krijsen omdat er een spin op je kamer zat?
Dat je soms op de muur begon te kloppen wanneer ons Hilde en
Greet teveel lawaai begonnen te maken?

Weet je nog
dat we tijdens de vakanties via Groot Rees
door het mulle zand naar
Kasterlee fietsten en dat grootmoeder ons steeds trakteerde op een
lekker ijsje in de cremerie?

Weet je nog
dat we met de scouts op kamp gingen? Dikke Berta en
woudloperskeuken waren je favoriete activiteiten. Weet je nog
dat we de auto van thuis hadden verstoep achter een tent en dat je
in paniek was om dat je dacht dat hij gestolen was?

Weet je nog
dat je voor ons goulash hebt gemaakt en wij zeiden dat het precies
de hondenbrokken van Bonzo waren?

Weet je nog
dat de eerste verre reis je kanotocht naar Noorwegen was? Dat er
nog veel reizen zouden volgen, eerst alleen ... later samen met Jan.

Weet je nog
dat je besloot om alleen te gaan wonen?
Maar een paar jaar later was je toch al getrouwd in je zelfgemaakte
trouwjurk.

Kristine,
wat we je eigenlijk willen vertellen is dit. We zijn misschien niet altijd de ideale zus of broer geweest. We zijn er misschien niet altijd geweest wanneer je ons nodig had. Zelfs op het einde wisten we niet hoe we je het best konden helpen en vonden we de juiste woorden niet om je te troosten.
Maar weet dat we je altijd dankbaar zullen zijn voor alles wat je voor ons hebt gedaan. De herinneringen aan jou zullen we altijd blijven koesteren en je zal altijd onze oudste zus blijven.

Dag lieve zus, weet je nog...

Slaap zacht.

23. Uitnodiging voor Allerheiligen en gedachtenisviering

Nonkel Jos

We zullen de urne van Kristine nu dragen naar haar laatste rustplaats: een oord van rust en geborgenheid, een plaats van verborgenheid en gedenken.

Kristine is nu in goede handen.
God zal haar zeker niet vergeten, want haar naam stond reeds lang gegrift in de palm van zijn hand.

Ook wij zullen haar nooit vergeten.
Wij hebben haar naam gegrift in dit kruisje dat nu een plaats krijgt bij al de kruisjes van hen die ons zijn voorgegaan.

Bij de grote herdenkingsviering van de overledenen van het voorbije jaar op 1 november 2010, met Allerheiligen, zullen deze kruisjes worden meegegeven met de families.

24. Zegen

Nonkel Jos

Lieve mensen,
Kristine wordt nu gedragen
naar de plaats waar wij haar
aan Gods barmhartigheid toevertrouwen.
Troosten wij elkaar met de belofte van God
dat Hij alles ten goede keert voor wie Hem liefhebben.
Putten wij moed uit deze belofte en ondersteunen wij
elkaar in geloof en hoop op het eeuwige licht
en het volle leven, die God zijn.

Zegene U de liefdevolle God:
Vader, Zoon en heilige Geest.
Amen.

25. Afscheidswoordjes

May Peeters

Diensthofd Cardiologie

Jacqueline Melis

Voorzitster Markant – Turnhout

26. Dankwoord

Geert

Namens Jan en de naaste familie willen wij u danken voor jullie aanwezigheid en steun tijdens deze moeilijke periode. In het bijzonder willen we volgende personen nog extra bedanken: het verplegend personeel en dokters van het Algemeen Ziekenhuis Turnhout - campus Sint-Elisabeth en onze nonkels die deze mis hebben voorgegaan.

27. Afscheidsmuziek